Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

DIREKTIVA VIJEĆA 92/119/EEZ

od 17. prosinca 1992.

o uvođenju općih mjera Zajednice za suzbijanje određenih bolesti životinja i posebnih mjera koje se odnose na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja

(SL L 62, 15.3.1993., str. 69.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Direktiva Vijeća 2002/60/EZ od 27. lipnja 2002.	L 192	27	20.7.2002.
►M2	Uredba Vijeća (EZ) br. 806/2003 od 14. travnja 2003.	L 122	1	16.5.2003.
►M3	Odluka 2006/911/EZ Komisije od 5. prosinca 2006.	L 346	41	9.12.2006.
►M4	Direktiva Vijeća 2006/104/EZ od 20. studenoga 2006.	L 363	352	20.12.2006.
►M5	Direktiva Komisije 2007/10/EZ od 21. veljače 2007.	L 63	24	1.3.2007.
►M6	Odluka 2007/729/EZ Komisije od 7. studenoga 2007.	L 294	26	13.11.2007.
►M7	Direktiva Vijeća 2008/73/EZ od 15. srpnja 2008.	L 219	40	14.8.2008.
►M8	Odluka 2009/470/EZ Vijeća od 25. svibnja 2009.	L 155	30	18.6.2009.
►M9	Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/136 od 25. siječnja 2018.	L 24	3	27.1.2018.

Koju je izmijenila:

►A1	Akt o uvjetima pristupanja Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske i prilagodbama ugovorâ na kojima se temelji Europska unija (94/C 241/08)	C 241	21	29.8.1994.
►A2	Akt o uvjetima pristupanja Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Mađarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Slovačke Republike i prilagodbama ugovora na kojima se temelji Europska unija	L 236	33	23.9.2003.

▼B

DIREKTIVA VIJEĆA 92/119/EEZ

od 17. prosinca 1992.

o uvođenju općih mjera Zajednice za suzbijanje određenih bolesti životinja i posebnih mjera koje se odnose na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja

Članak 1.

Ovom se Direktivom utvrđuju opće mjere nadzora Zajednice koje se primjenjuju u slučaju pojave jedne od bolesti navedenih u Prilogu I.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. *gospodarstvo:* bilo koji objekt (poljoprivredni ili drugi) smješten na državnom području države članice, na kojem se drže ili uzgajaju životinje;

2. *životinja:* bilo koja domaća životinja koja pripada vrstama podložnima izravnom utjecaju dotične bolesti, ili bilo koja divlja životinja koja pripada kralježnjacima za koju postoji vjerojatnost da će sudjelovati u epidemiologiji te bolesti, djelujući kao prijenosnik ili kao rezervoar zaraze;

3. *vektor:* bilo koja životinja iz vrste kralježnjaka ili beskralježnjaka koja na mehanički ili biološki način može prenositi i širiti uzročnika dotične bolesti;

4. *vlasnik ili posjednik:* bilo koja osoba ili osobe, fizička ili pravna, koja ima vlasništvo nad životinjama ili koja je zadužena za držanje navedenih životinja, za financijsku nagradu ili bez nje;

5. *vrijeme inkubacije:* vremensko razdoblje koje će vjerojatno proteći između izloženosti uzročniku bolesti i pojave kliničkih simptoma. Trajanje ovog razdoblja je ono koje je navedeno u Prilogu I. za predmetnu bolest;

6. *potvrda zaraze:* izjava nadležnog tijela o pojavi bilo koje od bolesti navedenih u Prilogu I. na temelju laboratorijskih rezultata; međutim, u slučaju epidemije, nadležno tijelo može također potvrditi pojavu bolesti na temelju kliničkih i/ili epidemioloških rezultata;

7. *nadležno tijelo:* središnje tijelo države članice odgovorno za provođenje veterinarskih kontrola ili bilo koje veterinarsko tijelo na koje je ono prenijelo tu odgovornost;

8. *službeni veterinar:* veterinar kojeg imenuje nadležno tijelo.

Članak 3.

Države članice moraju osigurati obveznost trenutačnog izvještavanja nadležnog tijela o sumnji na postojanje bilo koje od bolesti iz Priloga I.

▼B

Članak 4.

1. Kada se sumnja da su životinje na gospodarstvu zaražene ili kontaminirane jednom od bolesti iz Priloga I., države članice moraju osigurati da službeni veterinar odmah pokrene sve što je potrebno za službenu istragu kako bi se potvrdila ili isključila pojava dotične bolesti, a posebno da uzme uzorke za laboratorijsko ispitivanje. U tu se svrhu predmetne životinje mogu transportirati do laboratorija pod nadzorom nadležnog tijela koje mora poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje širenja bolesti.

2. Čim dobije prijavu o sumnji na pojavu bolesti, nadležno tijelo stavlja to gospodarstvo pod službeni nadzor i posebno zahtijeva:

(a) da se izradi popis svih kategorija životinja prijemljivih vrsta te da se za svaku od ovih kategorija evidentira broj životinja koje su već uginule, koje su zaražene ili koje bi mogle biti zaražene ili kontaminirane; ovaj se popis mora voditi ažurno, kako bi obuhvatio životinje koje se okote ili koje uginu tijekom razdoblja sumnje; podaci u popisu moraju biti ažurni te se na zahtjev moraju predočiti i mogu se provjeriti pri svakom posjetu;

(b) da se sve životinje prijemljivih vrsta na gospodarstvu drže u svojim nastambama ili da se zatvore na nekom drugom mjestu gdje mogu biti izolirane, uzevši u obzir, prema potrebi, moguću ulogu vektora;

(c) da nijedna životinja koja pripada prijemljivim vrstama ne ulazi na gospodarstvo niti ne napušta gospodarstvo;

(d) da sva kretanja:

— osoba, životinja drugih vrsta koje nisu prijemljive na tu bolest i vozila u i iz gospodarstva,

— mesa ili trupova životinja, ili stočne hrane, opreme, otpada, izmeta, stelje, stajskoga gnoja, ili bilo čega što bi moglo prenijeti dotičnu bolest;

(e) podliježu odobrenju nadležnog tijela koje propisuje uvjete za sprečavanje bilo kakvog rizika od širenja bolesti; da se odgovarajuća sredstva dezinfekcije postave na ulazima i izlazima zgrada ili prostora u kojima su smještene životinje prijemljivih vrsta, kao i na ulazima i izlazima samoga gospodarstva;

(f) da se provede epizootiološko ispitivanje u skladu s člankom 8.

3. Dok ne stupe na snagu službene mjere utvrđene u stavku 2., vlasnik ili uzgajatelj bilo koje životinje kod koje postoji sumnja na bolest mora poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi osigurao usklađenost sa stavkom 2., osim njegove točke (f).

4. Nadležno tijelo može primijeniti bilo koje mjere iz stavka 2. na druga gospodarstva, ako njihov smještaj, njihova konfiguracija ili kontakti s gospodarstvom za koje postoji sumnja na bolest daju razloga za sumnju na moguću kontaminaciju.

▼B

5. Mjere iz stavaka 1. i 2. ne povlače se dok službeni veterinar ne isključi sumnju na postojanje bolesti.

Članak 5.

1. Jednom kada se službeno potvrdi da je na gospodarstvu prisutna jedna od bolesti navedenih u Prilogu I., države članice moraju osigurati da osim mjera utvrđenih u članku 4. stavku 2. nadležno tijelo zahtijeva primjenu sljedećih mjera:

(a) sve prijemljive vrste na gospodarstvu moraju se usmrtiti na licu mjesta bez odgađanja. Životinje koje su uginule ili su usmrćene moraju se spaliti ili pokopati na licu mjesta, ako je to moguće, ili uništiti u pogonu za uklanjanje trupala. Ove se radnje moraju obaviti tako da se rizik od širenja uzročnika bolesti svede na najmanju moguću mjeru;

(b) bilo koja tvar ili otpad, kao što su stočna hrana, stelja, stajski gnoj ili izmet, koji su podložni kontaminaciji, moraju se uništiti ili obraditi na odgovarajući način. Ovakva obrada, izvedena u skladu s uputama službenog veterinara, mora osigurati da će se uništiti svaki uzročnik bolesti ili vektor uzročnika bolesti;

(c) nakon izvođenja mjera iz točaka (a) i (b), moraju se u skladu s člankom 16. očistiti i dezinficirati zgrade koje su se koristile za smještaj životinja prijemljivih vrsta, njihova okolina, vozila koja su bila upotrijebljena za transport i sva oprema koja bi mogla biti kontaminirana;

(d) izvođenje epizootiološkog ispitivanja u skladu s člankom 8.

2. U slučaju zakapanja, ono mora biti dovoljno duboko da bi spriječilo životinje mesoždere u iskapanju trupala ili otpada iz gore navedenog stavka 1. točaka (a) i (b) te mora biti obavljeno u prikladnom tlu kako bi se spriječilo zagađenje vodenih tokova ili bilo kakvo drugo onečišćenje okoliša.

3. Nadležno tijelo može proširiti mjere predviđene stavkom 1. na druga susjedna gospodarstva, ako njihov smještaj, njihova konfiguracija ili kontakti s gospodarstvom na kojem je potvrđena pojava bolesti daju razloga za sumnju na moguću kontaminaciju.

4. Obnavljanje populacije na gospodarstvu odobrava nadležno tijelo nakon što službeni veterinar obavi zadovoljavajuću inspekciju postupaka čišćenja i dezinfekcije u skladu s člankom 16.

Članak 6.

Kada su zaražene ili se sumnja da su zaražene životinje koje žive u divljini, države članice moraju osigurati poduzimanje odgovarajućih mjera. O poduzetim mjerama države članice obavješćuju Komisiju i druge države članice u Stalnom veterinarskom odboru osnovanom Odlukom 68/361/EEZ ([1]).

([1]) SL L 255, 18.10.1968., str. 23.

▼B

Članak 7.

1. U slučaju gospodarstava koja se sastoje od dviju ili više odvojenih proizvodnih jedinica, nadležno tijelo može odstupiti od zahtjeva iz članka 5. stavka 1. točke (a) u odnosu na zdrave proizvodne jedinice gospodarstva koje je zaraženo, uz uvjet da je službeni veterinar potvrdio da su struktura i veličina tih jedinica, kao i operacija koje se u njima izvode, takvi da su posve odvojeni što se tiče smještaja, uzgoja, osoblja, opreme i hranjenja, kako bi se spriječilo širenje uzročnika bolesti s jedne jedinice na drugu.

2. U slučaju pozivanja na stavak 1., primjenjuju se pravila utvrđena u Odluci Komisije 88/397/EEZ ([1])*mutatis mutandis*. Ta se pravila mogu izmijeniti za predmetnu bolest u skladu s postupkom utvrđenim u članku 25., kako bi se uzela u obzir specifična priroda bolesti.

Članak 8.

1. Epizootiološko ispitivanje obuhvaća sljedeće:

(a) vremensko razdoblje tijekom kojeg je bolest mogla postojati na gospodarstvu prije nego što je o njoj izviješteno ili prije nego što se na nju posumnjalo;

(b) mogući izvor bolesti na gospodarstvu i identifikacija drugih gospodarstava na kojima se nalaze životinje prijemljivih vrsta koje su možda zaražene ili kontaminirane;

(c) kretanje osoba, životinja, trupala, vozila, opreme ili bilo kojih drugih tvari koje mogu prenositi uzročnika bolesti iz predmetnih gospodarstva ili na njih;

(d) prisutnost i rasprostranjenost vektora bolesti, prema potrebi.

2. Osniva se krizni stožer kako bi se osigurala potpuna usklađenost svih mjera potrebnih za osiguravanje iskorjenjivanja bolesti što je brže moguće te s ciljem provođenja epizootiološkog ispitivanja.

Opća pravila za nacionalne krizne stožere i za krizne stožere Zajednice donosi Vijeće kvalificiranom većinom, na prijedlog Komisije.

Članak 9.

1. U slučaju kada službeni veterinar utvrdi, ili zaključi na temelju potvrđenih podataka, da je bolest mogla biti prenesena iz drugih gospodarstava na gospodarstvo iz članka 4. ili iz njega na druga gospodarstva kao rezultat kretanja osoba, životinja ili vozila, ili na bilo koji drugi način, ta druga gospodarstva stavljaju se pod službeni nadzor u skladu s člankom 4.; taj se nadzor ne ukida dok se službeno ne isključi sumnja na postojanje bolesti na tom gospodarstvu.

([1]) Odluka Komisije 88/397/EEZ od 12. srpnja 1988. o usklađivanju pravila koja su donijele države članice u primjeni članka 6. Direktive Vijeća 85/511/EEZ (SL L 189, 20.7.1988., str. 25.).

▼B

2. U slučaju kada službeni veterinar utvrdi, ili zaključi na temelju potvrđenih podataka, da je bolest mogla biti prenesena iz drugih gospodarstava na gospodarstvo iz članka 5. ili iz njega na druga gospodarstva kao rezultat kretanja osoba, životinja ili vozila, ili na bilo koji drugi način, ta druga gospodarstva stavljaju se pod službeni nadzor u skladu s člankom 4.; taj se nadzor ne ukida dok se službeno ne isključi sumnja na postojanje bolesti na tom gospodarstvu.

3. Kada gospodarstvo podliježe odredbama iz stavka 2., nadležno tijelo primjenjuje na gospodarstvo odredbe iz članka 4. barem toliko dugo koliko traje maksimalno razdoblje inkubacije bolesti, računajući od trenutka kada je došlo do zaraze, kako je utvrđeno epizootiološkim ispitivanjem provedenim u skladu s člankom 8.

4. Ako smatra da uvjeti to dozvoljavaju i ako gospodarstvo zadovoljava uvjete određene u članku 7., nadležno tijelo može ograničiti mjere predviđene u stavcima 1. i 2. samo na dio gospodarstva i na životinje koje se na njemu nalaze, ili samo na životinje prijemljivih vrsta.

Članak 10.

1. Kada se dijagnoza jedne od predmetnih bolesti službeno potvrdi, države članice moraju osigurati da nadležno tijelo uspostavi zaraženo područje oko zaraženoga gospodarstva s najmanjim polumjerom od 3 kilometra, koja je sama okružena ugroženim područjem s najmanjim polumjerom od 10 kilometara. Pri uspostavljanju ovih područja mora se voditi računa o geografskim, administrativnim, ekološkim i epizootiološkim čimbenicima povezanima s predmetnom bolešću, kao i o sredstvima nadzora.

2. U slučaju kada se područja nalaze na državnom području više od jedne države članice, nadležna tijela tih država članica moraju surađivati pri uspostavljanju područja iz stavka 1. Međutim, ako je to potrebno, zaraženo područje i ugroženo područje uspostavljaju se u skladu s postupkom predviđenim u članku 26.

3. Na valjano obrazložen zahtjev države članice ili na poticaj Komisije, može se odlučiti prema postupku utvrđenom u članku 26. da se promijene (posebno da se smanje ili povećaju, prema potrebi) granice područja utvrđene u stavku 1. ili trajanje mjera ograničenja, uzevši u obzir:

— geografske okolnosti i ekološke čimbenike,

— meteorološke uvjete,

— prisutnost, raspodjelu i vrstu vektora,

— rezultate epizootioloških ispitivanja provedenih u skladu s člankom 8.,

— rezultate laboratorijskih ispitivanja,

— mjere nadzora koje su primijenjene.

▼B

Članak 11.

1. Države članice moraju osigurati da se na zaraženom području primjenjuju sljedeće mjere:

(a) moraju se identificirati sva gospodarstva unutar područja u kojima se drže životinje prijemljivih vrsta;

(b) moraju se obavljati periodični posjeti gospodarstvima na kojima se drže životinje prijemljivih vrsta te klinički pregledi tih životinja, uključujući, ako je potrebno, uzimanje uzoraka za laboratorijski pregled; mora se voditi evidencija tih posjeta i nalaza, a učestalost posjeta mora biti razmjerna ozbiljnosti epizootije na gospodarstvima s najvećim rizikom;

(c) zabranjeno je kretanje i transport životinja prijemljivih vrsta po javnim ili privatnim putovima, osim dostavnih putova na gospodarstvu; nadležno tijelo može, međutim, odobriti odstupanje od ove zabrane za tranzit životinja cestom ili željeznicom bez iskrcavanja ili zaustavljanja;

(d) životinje prijemljivih vrsta moraju se zadržati na gospodarstvu na kojem se drže, osim u slučaju transporta pod službenim nadzorom izravno u klaonicu smještenu na tom području u svrhu prisilnog klanja ili, ako na tom području nema klaonice pod veterinarskim nadzorom, do klaonice u ugroženom području koju odredi nadležno tijelo. Nadležno tijelo može odobriti ovaj transport tek nakon što službeni veterinar pregleda sve životinje prijemljivih vrsta na gospodarstvu i potvrdi da se niti za jednu životinju ne sumnja da je zaražena. Nadležno tijelo odgovorno za klaonicu obavještava se o namjeri slanja životinja u nju.

2. Mjere koje se primjenjuju u zaraženom području ostaju na snazi barem toliko dugo koliko traje maksimalno razdoblje inkubacije predmetne bolesti, nakon što su životinje odložene sa zaraženoga gospodarstva u skladu s člankom 5. i nakon što je obavljena dezinfekcija u skladu s člankom 16. Međutim, kada bolest prenosi vektor insekta, nadležno tijelo može odrediti vrijeme trajanja mjera i propisati odredbe za moguće uvođenje sentinel životinja. O poduzetim mjerama države članice smjesta obavješćuju Komisiju i druge države članice u Stalnom veterinarskom odboru.

Nakon isteka razdoblja iz prvog podstavka, pravila koja se primjenjuju na ugroženo područje primjenjuju se također na zaraženo područje.

Članak 12.

1. Države članice moraju osigurati da se na ugroženom području primjenjuju sljedeće mjere:

(a) identifikacija svih gospodarstava na kojima se drže životinje prijemljivih vrsta;

(b) kretanje životinja prijemljivih vrsta po javnim cestama je zabranjeno, osim u slučaju da ih se vodi na ispašu ili u objekte u kojima žive; nadležno tijelo može, međutim, odobriti odstupanje od ove zabrane za provoz životinja cestom ili željeznicom bez iskrcavanja ili zaustavljanja;

▼B

(c) transport životinja prijemljivih vrsta unutar ugroženog područja mora odobriti nadležno tijelo;

(d) životinje prijemljivih vrsta moraju ostati unutar ugroženog područja toliko dugo koliko traje najdulje razdoblje inkubacije nakon najnovijeg zabilježenog slučaja bolesti. Nakon toga, životinje se mogu odstraniti iz tog područja kako bi se pod službenim nadzorom prevezle izravno u klaonicu koju odredi nadležno tijelo s ciljem prisilnog klanja. Nadležno tijelo može odobriti ovaj transport tek nakon što službeni veterinar pregleda sve životinje prijemljivih vrsta na gospodarstvu i potvrdi da se niti za jednu životinju ne sumnja da je zaražena. Nadležno tijelo odgovorno za klaonicu obavještava se o namjeri slanja životinja u nju.

2. Mjere koje se primjenjuju na ugroženom području ostaju na snazi kroz razdoblje koje je barem jednako najduljem razdoblju inkubacije nakon što su životinje uklonjene s gospodarstva u skladu s člankom 5. i nakon što je obavljena dezinfekcija u skladu s člankom 16. Međutim, kada bolest prenosi vektor insekta, nadležno tijelo može odrediti vrijeme trajanja mjera i propisati odredbe za moguće uvođenje sentinel životinja. O poduzetim mjerama države članice moraju smjesta obavijestiti Komisiju i druge države članice u Stalnom veterinarskom odboru.

Članak 13.

Ako zabrane predviđene člankom 11. stavkom 1. točkom (d) i člankom 12. stavkom 1. točkom (d) traju više od 30 dana zbog pojave daljnjih slučajeva bolesti pa se kao rezultat toga pojave problemi u vezi s držanjem životinja, nadležno tijelo može na zahtjev vlasnika uz obrazloženje za takav zahtjev odobriti premještanje životinja s gospodarstva u zaraženom području ili ugroženom području, uz uvjet:

(a) da službeni veterinar provjeri činjenice;

(b) da se izvrši pregled svih životinja na gospodarstvu;

(c) da je izvršen klinički pregled životinja koje će se transportirati, s negativnim rezultatom;

(d) da se svaka životinja obilježi ušnom markicom ili da se identificira bilo kojom drugom odobrenom metodom;

(e) da se gospodarstvo odredišta nalazi ili u zaraženom ili ugroženom području.

Moraju se poduzeti sve mjere predostrožnosti, posebno čišćenje i dezinfekcija kamiona nakon transporta, kako bi se izbjegao rizik širenja uzročnika bolesti tijekom takvog transporta.

Članak 14.

1. Države članice moraju osigurati da nadležna tijela poduzmu sve potrebne mjere kako bi stalno informirale barem osobe nastanjene u zaraženim i ugroženim područjima o ograničenjima koja su na snazi te da poduzmu sve što je potrebno za odgovarajuću primjenu tih mjera.

▼B

2. Kada je u određenoj regiji predmetna epizootija izuzetno opasna, sve dodatne mjere dotičnih država članica usvajaju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 26.

Članak 15.

Odstupajući od općih odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi, posebne odredbe koje se odnose na mjere nadzora i iskorjenjivanja za svaku pojedinu bolest:

— za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja određene su u Prilogu II.,

— za svaku od ostalih bolesti navedenih u Prilogu I., usvaja ih Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije.

Članak 16.

1. Države članice moraju osigurati:

(a) da nadležno tijelo službeno odobrava dezinficijense i insekticide koji se upotrebljavaju i, prema potrebi, njihove koncentracije;

(b) da se čišćenje, dezinfekcija i dezinsekcija obavljaju pod službenim nadzorom:

— u skladu s uputama koje daje službeni veterinar,

i

— tako da se eliminira svaki rizik od širenja ili preživljavanja uzročnika bolesti;

(c) da po završetku radnji iz točke (b) službeni veterinar provjeri jesu li te mjere izvedene ispravno i je li proteklo odgovarajuće razdoblje, ne kraće od 21 dan, kako bi se osiguralo da se predmetna bolest u potpunosti otkloni prije nego što se ponovno uvedu životinje prijemljivih vrsta.

2. Postupci za čišćenje i dezinfekciju zaraženoga gospodarstva:

— su za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja oni koji su određeni u Prilogu II.,

— utvrđuju se, u kontekstu pripreme posebnih mjera za svaku pojedinu bolest navedenu u Prilogu I., u skladu s postupkom navedenim u drugoj alineji članka 15.

Članak 17.

1. Države članice moraju osigurati da se u svakoj od njih odredi:

(a) nacionalni laboratorij s uređajima i stručnim kadrovima koji omogućavaju da se u svakom trenutku, a posebno kada se predmetna bolest prvobitno pojavi, utvrdi vrsta, podvrsta i inačica odgovarajućeg virusa te da se potvrde rezultati dobiveni u regionalnim dijagnostičkim laboratorijima;

(b) nacionalni laboratorij u kojem se testiraju reagensi koji se upotrebljavaju u regionalnim dijagnostičkim laboratorijima.

▼B

2. Ovi nacionalni laboratoriji određeni za svaku od navedenih bolesti odgovorni su za koordiniranje dijagnostičkih standarda i metoda te za upotrebu reagensa.

3. Nacionalni laboratoriji određeni za svaku od navedenih bolesti odgovorni su za koordiniranje dijagnostičkih standarda i metoda koje utvrđuje svaki pojedini laboratorij za dijagnosticiranje predmetne bolesti unutar države članice. S tim ciljem, oni:

(a) mogu snabdijevati nacionalne laboratorije dijagnostičkim reagensima;

(b) provjeravaju kvalitetu dijagnostičkih reagensa koji se upotrebljavaju u državi članici;

(c) periodično provode usporedna ispitivanja;

(d) čuvaju izolate virusa predmetne bolesti iz slučajeva koji su potvrđeni u državi članici;

(e) osiguravaju potvrđivanje pozitivnih rezultata dobivenih u regionalnim dijagnostičkim laboratorijima.

4. Međutim, odstupajući od stavka 1., države članice koje nemaju nacionalni laboratorij odgovoran za predmetnu bolest mogu koristiti usluge nacionalnog laboratorija za dotičnu bolest neke druge države članice.

▼M7

5. Države članice održavaju ažurirane popise nacionalnih laboratorija koji se spominju u stavku 1. i čine ih dostupnima ostalim državama članicama i javnosti.

▼B

6. Nacionalni laboratoriji za svaku od navedenih bolesti surađuju s odgovarajućim referentnim laboratorijima Zajednice iz članka 18.

7. Detaljna pravila za provedbu ovog članka donosi Komisija u skladu s postupkom utvrđenim u članku 25.

Članak 18.

1. Referentni laboratorij Zajednice za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja naveden je u Prilogu II.

2. Referentni laboratoriji Zajednice za svaku od drugih bolesti navedenih u Prilogu I. određuje se u skladu s postupkom utvrđenim u drugoj alineji članka 15. u okviru priprema posebnih mjera za svaku pojedinu bolest.

3. Ne dovodeći u pitanje Odluku 90/424/EEZ, a posebno njezin članak 28., funkcije i dužnosti laboratorija utvrđene stavkom 1. i stavkom 2. ovog članka, jesu one koje su utvrđene u Prilogu III.

▼B

Članak 19.

1. Cijepljenje protiv bolesti navedenih u Prilogu I. dozvoljeno je samo kao dopuna mjerama nadzora koje se provode kada se pojavi dotična bolest, u skladu sa sljedećim odredbama:

(a) odluku o uvođenju cijepljenja kao dopune mjerama nadzora donosi Komisija u suradnji s dotičnom državom članicom, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 26.;

(b) ova se odluka temelji posebno na sljedećim kriterijima:

— koncentraciji životinja dotičnih vrsta na zahvaćenom području,

— svojstvima i sastavu svakog upotrijebljenog cjepiva,

— postupcima za nadzor distribucije, skladištenja i upotrebe cjepiva,

— vrstama i dobi životinja koje se mogu ili moraju cijepiti,

— područjima na kojima se cijepljenje može ili mora provesti,

— trajanju kampanje cijepljenja.

2. U slučaju iz stavka 1.:

(a) zabranjuje se cijepljenje ili docjepljivanje životinja prijemljivih vrsta na gospodarstvima iz članka 4.;

(b) zabranjuje se davanje injekcija hiperimunog seruma.

3. U slučaju pribjegavanja cijepljenju, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) sve cijepljene životinje moraju se obilježiti jasnom i čitljivom markicom u skladu s metodom koja se odobrava postupkom utvrđenim u članku 25.;

(b) sve cijepljene životinje moraju ostati unutar područja cijepljenja, osim ako se šalju na trenutačno klanje u klaonicu koju je odredilo nadležno tijelo i u tom se slučaju kretanje životinja odobrava tek nakon što službeni veterinar obavi pregled svih prijemljivih životinja na gospodarstvu i potvrdi da niti kod jedne životinje ne postoji sumnja da je zaražena.

4. Kada su postupci cijepljenja završeni, kretanje prijemljivih životinja iz područja cijepljenja može se dozvoliti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 26., nakon razdoblja utvrđenog tim istim postupkom.

▼B

5. U okviru Stalnog veterinarskog odbora, države članice moraju redovito izvještavati Komisiju o napredovanju mjera cijepljenja.

6. Međutim, odstupajući od stavka 1., dotična država članica može, nakon što obavijesti Komisiju, donijeti odluku o uvođenju hitnog cijepljenja, uz uvjet da to ne utječe na temeljne interese Zajednice. Ovu odluku, koja posebno mora voditi računa o stupnju koncentracije životinja u određenim područjima, o potrebi zaštite pojedinih pasmina i o geografskom području na kojem se cijepljenje izvodi, odmah preispituje Stalni veterinarski odbor u skladu s postupkom utvrđenim u članku 26., koji može odlučiti da se te mjere zadrže, izmijene ili prošire, ili da se prekinu.

Članak 20.

1. Svaka država članica mora izraditi plan pripravnosti koji se primjenjuje na sve bolesti navedene u Prilogu I., u kojem se navode nacionalne mjere koje se provode u slučaju izbijanja bilo koje od tih bolesti.

Taj plan mora omogućiti pristup objektima, opremi, osoblju i svim drugim odgovarajućim materijalima potrebnim za brzo i djelotvorno iskorjenjivanje izbijanja bolesti.

2. Općeniti kriteriji koji se primjenjuju pri izradi plana pripravnosti utvrđeni su u točkama 1. do 5. i u točki 10. Priloga IV., s tim da točke 6. do 9. predstavljaju kriterije koji se usvajaju ovisno o bolesti o kojoj se radi. Međutim, države članice se mogu ograničiti na primjenu kriterija iz točaka 6. do 9. ako su kriteriji navedeni u točkama 1. do 5. i u točki 10. već usvojeni kada su predani planovi za primjenu mjera nadzora za neku drugu bolest.

3. Planovi pripravnosti izrađeni u skladu s kriterijima navedenim u Prilogu IV. dostavljaju se Komisiji:

i. najkasnije šest mjeseci od stupanja ove Direktive na snagu, za vezikularnu enterovirusnu bolesti svinja;

ii. najkasnije šest mjeseci od provedbe posebnih mjera za svaku od ostalih bolesti navedenih u Prilogu I.

4. Komisija pregledava planove pripravnosti kako bi utvrdila omogućavaju li oni postizanje željenog cilja te predlaže dotičnoj državi članici bilo kakve izmjene koje su potrebne, posebno radi njihove usklađenosti s planovima drugih država članica.

Komisija odobrava planove, prema potrebi izmijenjene, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 25.

Ovi se planovi mogu naknadno izmijeniti u skladu s istim postupkom kako bi se u obzir uzeo razvoj situacije i specifična priroda predmetne bolesti.

▼B

Članak 21.

Odstupajući od uvjeta predviđenih u člancima 19. i 20. za mjere pripravnosti koje države članice moraju usvojiti te kako bi se uzela u obzir prirodna geografska ograničenja svojstvena francuskim prekomorskim departmanima, Azorima i Madeiri, kao i njihova udaljenost od središnjeg dijela područja Zajednice, tim se državama članicama odobrava primjena posebnih mjera nadzora specifičnih za svaku od bolesti navedenih u Prilogu I. ovoj Direktivi.

Dotična država članica mora obavijestiti Komisiju i druge države članice unutar Stalnog veterinarskog odbora o mjerama koje poduzima u ovom smislu, a posebno o mjerama nadzora koje se provode kako bi se osiguralo da se životinje ili od njih izrađeni proizvodi ne otpremaju s dotičnog državnog područja na druga državna područja Zajednice.

Nakon postupka obavješćivanja navedenog u drugom stavku, članak 20. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 22.

Stručnjaci Komisije mogu u suradnji s nadležnim tijelima i u onoj mjeri u kojoj je to potrebno da bi se osigurala jednoobrazna primjena ove Direktive obavljati provjere na licu mjesta. S tim ciljem oni mogu provjeriti reprezentativni postotak gospodarstava kako bi provjerili kontroliraju li nadležna tijela da ta gospodarstva ispunjavaju zahtjeve ove Direktive. Komisija obavještava države članice o rezultatima izvršenih provjera.

Država članica na čijem se državnom području provodi provjera pruža svu potrebnu pomoć stručnjacima pri obavljaju njihovih dužnosti.

Detaljna pravila za provedbu ovog članka utvrđuju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 25.

Članak 23.

1. Uvjeti koji se primjenjuju na financijsku potporu Zajednice za mjere povezane s primjenom ove Direktive utvrđeni su u Odluci 90/424/EEZ.

▼M8

_____

▼B

Članak 24.

1. Priloge I., III. i IV., kada i kako je potrebno, izmjenjuje Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, posebno kako bi se uzeo u obzir napredak na području istraživanja i na području dijagnostičkih postupaka.

▼B

2. U skladu s postupkom utvrđenim člankom 25., Komisija može izmijeniti Prilog II., posebno kako bi se uzeli u obzir tehnološki i znanstveni razvoj te dijagnostičke metode.

▼M2

Članak 25.

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za hranidbeni lanac i zdravlje životinja osnovan u skladu s člankom 58. Uredbe (EZ) br. 178/2002 ([1]).

2. Prilikom pozivanja na ovaj članak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ ([2]).

Rok utvrđen u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

3. Odbor donosi vlastiti poslovnik.

▼B

Članak 26.

1. Ako treba primijeniti postupak iz ovog članka, predsjedavajući bez odlaganja upućuje predmet Stalnom veterinarskom odboru, bilo na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice.

▼A1

2. Unutar Odbora glasovi država članica ponderiraju se kako je utvrđeno u članku 148. stavku 2. Ugovora. Predsjedavajući ne glasuje. Predstavnik Komisije podnosi nacrt mjera koje treba usvojiti. Komisija daje svoje mišljenje o tim mjerama u roku od dva dana. Mišljenje se donosi većinom od 54 glasa.

▼B

►A1 3. ◄ (a) Komisija usvaja mjere i odmah ih provodi, ako su one u skladu s mišljenjem Odbora.

(b) Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora, ili ako nije dano nikakvo mišljenje, Komisija bez odgađanja dostavlja Vijeću prijedlog u odnosu na mjere koje valja poduzeti. Vijeće usvaja mjere kvalificiranom većinom.

Ako u roku od 15 dana od datuma upućivanja Vijeću Vijeće ne usvoji nikakve mjere, Komisija usvaja predložene mjere i odmah ih provodi, osim u slučaju da je Vijeće jednostavnom većinom glasalo protiv tih mjera.

([1]) SL L 31, 1.2.2002., str. 1.
([2]) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

▼B

Članak 27.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 1. listopada 1993. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

3. Određivanje krajnjeg roka za prenošenje u nacionalno pravo do 1. listopada 1993. ne dovodi u pitanje ukidanje veterinarskih pregleda na granicama koje su određene u Direktivi 90/425/EEZ.

Članak 28.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

POPIS BOLESTI KOJE SE OBVEZNO MORAJU PRIJAVITI

Bolest	Najdulje razdoblje inkubacije
Goveđa kuga	21 dan
Kuga malih preživača	21 dan
Vezikularna enetrovirusna bolest svinja	28 dana
Bolest plavog jezika	40 dana
Epizootska hemoragijska bolest jelena	40 dana
Ovčje i kozje boginje	21 dan
Vezikularni stomatitis	21 dan
►M1 Afrička svinjska kuga ◄	40 dana
Bolest kvrgave kože	28 dana
Groznica riftske doline	30 dana

▼B

PRILOG II.

POSEBNE MJERE ZA NADZOR NEKIH BOLESTI

Osim općih odredaba propisanih ovom Direktivom, na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja primjenjuju se sljedeće posebne odredbe.

1. **Opis bolesti**

Bolest svinja koja se klinički ne razlikuje od slinavke i šapa, a uzrokuje vezikule na njušci, u ustima, na jeziku i na koronarnim rubovima papaka. Ozbiljnost ove bolesti značajno varira te se može dogoditi da se njome zarazilo krdo svinja bez pokazivanja kliničkih znakova bolesti. Virus može preživjeti dugo vremensko razdoblje izvan tijela, čak i u svježem mesu; krajnje je otporan na uobičajene dezinficijense te je poznat po svojoj postojanosti i stabilnosti u rasponu pH od 2,5 do 12. Stoga su potrebni posebno temeljito čišćenje i dezinfekcija.

2. **Razdoblje inkubacije**

U smislu ove Direktive, smatra se da je najdulje razdoblje inkubacije 28 dana.

3. **Dijagnostički postupci za potvrđivanje i diferencijalnu dijagnozu vezikularne enterovirusne bolesti svinja**

Prije stupanja ove Direktive na snagu moraju se odrediti detaljne metode za prikupljanje materijala za dijagnozu, za laboratorijske dijagnostičke testove, za otkrivanje antitijela i za procjenu rezultata laboratorijskih testova u skladu s postupkom navedenim u članku 25.

4. **Potvrđivanje pojave vezikularne enterovirusne bolesti svinja**

Odstupajući od članka 2. stavka 6. ove Direktive, pojava bolesti se potvrđuje:

(a) na gospodarstvima na kojima je virus vezikularne enterovirusne bolesti svinja izoliran bilo iz svinja ili iz okoline;

(b) na gospodarstvima na kojima se nalaze svinje koje su seropozitivne na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja, uz uvjet da te svinje, ili druge svinje na gospodarstvu, pokazuju lezije karakteristične za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja;

(c) na gospodarstvima na kojima se nalaze svinje koje pokazuju kliničke znakove bolesti ili koje su seropozitivne, uz uvjet da postoji izravna epidemiološka povezanost s potvrđenim izbijanjem bolesti;

(d) kod drugih krda u kojima se otkriju seropozitivne svinje. U ovom slučaju, prije nego što potvrdi pojavu bolesti, nadležno tijelo poduzima dodatna ispitivanja, posebno ponovno uzorkovanje i ponovno testiranje u razmaku od najmanje 28 dana između dvaju uzorkovanja. Odredbe iz članka 4. ostaju na snazi dok se ne završe ovakva dodatna istraživanja. Ako ta dodatna istraživanja ne pokažu nikakve dokaze bolesti, iako su svinje još uvijek seropozitivne, nadležno tijelo osigurava da se testirane svinje usmrte i unište pod njegovim nadzorom ili da se pod njegovim nadzorom zakolju u klaonici koju je to tijelo odredilo na svom državnom području.

Nadležno tijelo osigurava da se svinje pri dolasku u klaonicu drže i kolju odvojeno od drugih svinja te da se njihovo meso koristi isključivo na nacionalnom tržištu.

▼M7

_____

▼M9

_____

▼B

7. **Zaraženo područje**

1. Veličina zaraženog područja utvrđena je u članku 10. ove Direktive.

2. U slučaju vezikularne enterovirusne bolesti svinja, odstupanjem se mjere iz članka 11. ove Direktive zamjenjuju sljedećim:

(a) identificiraju se sva gospodarstva unutar područja koja drže životinje prijemljivih vrsta;

(b) obavljaju se periodični posjeti gospodarstvima koja imaju životinje prijemljivih vrsta te klinički pregledi tih životinja uključujući, ako je potrebno, uzimanje uzoraka za laboratorijski pregled; mora se voditi evidencija tih posjeta i nalaza, a učestalost posjeta mora biti razmjerna ozbiljnosti epizootije na gospodarstvima s najvećim rizikom;

(c) zabranjeno je kretanje i transport životinja prijemljivih vrsta po javnim ili privatnim putovima, osim dostavnih putova na gospodarstvu. Međutim, nadležno tijelo može odobriti odstupanje od ove zabrane za prijevoz životinja cestom ili željeznicom bez iskrcavanja ili zaustavljanja;

(d) međutim, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 25., može se dozvoliti iznimka za svinje za klanje koje dolaze iz područja izvan zaraženog područja, a koje su na putu u klaonicu smještenu na tom području;

(e) kamioni i druga vozila i oprema koji se koriste unutar zaraženog područja za prijevoz svinja ili druge stoke ili materijala koji mogu biti kontaminirani (npr. krmivo, gnoj, gnojnica itd.), ne smiju napustiti:

i. gospodarstvo smješteno unutar zaraženog područja;

ii. zaraženo područje;

iii. klaonicu,

prije nego što se očiste i dezinficiraju u skladu s postupcima koje propisuje nadležno tijelo. Ovim se postupcima posebno osigurava da nijedan kamion ili vozilo koje je upotrijebljeno za prijevoz svinja ne smije napustiti područje dok ga ne pregleda nadležno tijelo;

(f) kako je to utvrđeno člankom 16., svinje se 21 dan po završetku preliminarnog čišćenja i dezinfekcije zaraženih gospodarstava ne smiju premještati iz gospodarstva na kojem se drže; kada protekne 21 dan, može se dati odobrenje za premještanje svinja s dotičnoga gospodarstva:

▼B

i. izravno u klaonicu koju je odredilo nadležno tijelo, prvenstveno u zaraženom ili ugroženom području, uz uvjet:

— da se obavi pregled svih svinja na gospodarstvu,

— da se obavi klinički pregled svinja koje se otpremaju u klaonicu,

— da se svaka svinja označi ušnom markicom ili obilježi nekom drugom odobrenom metodom,

— da se svinje prevoze u vozilima koja je nadležno tijelo zapečatilo.

Nadležno tijelo odgovorno za klaonicu obavještava se o namjeri slanja svinja u tu klaonicu.

Pri dolasku u klaonicu, ove se svinje drže i kolju odvojeno od drugih svinja. Prije napuštanja klaonice, vozila i oprema koji su bili uključeni u transport ovih svinja moraju se očistiti i dezinficirati.

Tijekom pregleda prije i poslije klanja, koji se vrši u određenoj klaonici, nadležno tijelo mora obratiti pažnju na znakove povezane s prisutnošću virusa vezikularne enterovirusne bolesti svinja.

Kada se klanje svinja provodi u skladu s ovim odredbama, uzima se statistički reprezentativan uzorak krvi. U slučaju pozitivnog rezultata koji dovodi do potvrđivanja vezikularne enterovirusne bolesti svinja, primjenjuju se mjere iz članka 9. stavka 3.;

ii. u izuzetnim okolnostima, izravno u druge objekte smještene unutar zaraženog područja, uz uvjet:

— da se izvrši pregled svih svinja na gospodarstvu,

— da se izvrši klinički pregled svinja koje se premještaju, s negativnim rezultatom,

— da se svaka svinja označi ušnom markicom ili obilježi nekom drugom odobrenom metodom;

▼M5

(g) meso svinja iz točke (f) podtočke i.:

i. ne ulazi u trgovinu unutar Zajednice ili u međunarodnu trgovinu i nosi oznaku zdravstvene ispravnosti za svježe meso kako je predviđeno Prilogom II. Direktivi Vijeća 2002/99/EZ ([1]);

ii. dobiva se, rasijeca, prevozi i pohranjuje odvojeno od mesa namijenjenog za trgovinu unutar Zajednice ili za međunarodnu trgovinu i koristi se tako da se izbjegava njegova uporaba za mesne proizvode namijenjene za trgovinu unutar Zajednice ili za međunarodnu trgovinu, osim ako je podvrgnuto preradi određenoj u Prilogu III. Direktivi 2002/99/EZ;

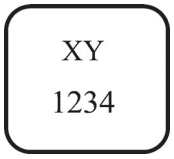
([1]) SL L 18, 23.1.2003., str. 11.

▼M5

(h) i. odstupajući od točke (g), za meso dobiveno od svinja iz točke (f) podtočke i. države članice mogu odlučiti koristiti drugu identifikacijsku oznaku osim posebne identifikacijske oznake kako je određeno u Prilogu II. Direktivi 2002/99/EZ, pod uvjetom da se jasno razlikuje od ostalih identifikacijskih oznaka koje se primjenjuju na svinjsko meso u skladu s Uredbom (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) ili Uredbom Komisije (EZ) br. 2076/2005 ([2]);

Države članice koje odluče koristiti alternativnu identifikacijsku oznaku o tome izvješćuju Komisiju u okviru Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja;

ii. u smislu podtočke i. identifikacijska oznaka mora biti čitljiva i neizbrisiva, slova se moraju jednostavno razaznavati i biti jasno istaknuta. Identifikacijska oznaka mora imati sljedeći oblik i sadržavati sljedeće naznake:

XY znači odgovarajući kôd zemlje određen točkom 6. dijela B odjeljka I. Priloga II. Uredbi (EZ) br. 853/2004.

1234 znači odobreni broj objekta kako se spominje u točki 7. dijela B odjeljka I. Priloga II. Uredbi (EZ) br. 853/2004.

▼B

3. Mjere na zaraženom području neprekidno se primjenjuju, barem:

(a) dok se ne izvedu sve mjere utvrđene u članku 16. ove Direktive;

(b) dok se na svim gospodarstvima na području ne obavi:

i. klinički pregled svinja koji pokazuje da nema nikakvih znakova bolesti koji bi ukazivali na postojanje vezikularne enterovirusne bolesti svinja; i

ii. serološki pregled statističkog uzorka svinja, pri kojem se nisu otkrila antitijela na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja. Kod izrade programa za ovakav serološki pregled uzima se u obzir način prenošenja vezikularne enterovirusne bolesti svinja i način na koji se svinje uzgajaju. Ovaj će se program izraditi u skladu s postupkom iz članka 25. ove Direktive, prije njezinog datuma stupanja na snagu.

Pregled i uzorkovanje iz podtočaka i. i ii. ne vrše se prije nego što istekne rok od 28 dana nakon što su na zaraženom gospodarstvu provedene mjere preliminarnog čišćenja i dezinfekcije.

4. Po isteku razdoblja iz točke 3., na zaraženo se područje primjenjuju iste mjere koje se primjenjuju na ugroženom području.

([1]) SL L 139, 30.4.2004., str. 55. ispravljeno u SL L 226, 25.6.2004., str. 22.
([2]) SL L 338, 22.12.2005., str. 83.

▼M5

5. Ako se zabrane određene točkom 2.(f) održe dulje od 30 dana zbog pojave daljnjih slučajeva bolesti i posljedično se pojave problemi u držanju životinja, nadležno tijelo može, slijedom zahtjeva koji podnosi vlasnik u kojemu objašnjava osnove za takav zahtjev i pod uvjetom da je službeni veterinar provjerio činjenice, odobriti premještanje životinja iz gospodarstva unutar zaraženog područja. Točke 2.(f) i 2.(h) primjenjuju se *mutatis mutandis*.

▼B

8. **Ugroženo područje**

1. Veličina ugroženog područja utvrđena je u članku 10.

2. U slučaju vezikularne enterovirusne bolesti svinja, mjere iz članka 12. zamjenjuju se sljedećim:

(a) identificiraju se sva gospodarstva koja drže životinje prijemljivih vrsta;

(b) premještanje svinja iz gospodarstva na ugroženom području, osim izravno u klaonicu, dozvoljeno je uz uvjet da na to gospodarstvo nije dovedena nijedna svinja u proteklih 21 dan; vlasnik ili osoba koja je odgovorna za životinje mora voditi evidenciju o svim kretanjima svinja;

(c) nadležno tijelo može dozvoliti kretanje svinja sa ugroženog područja, pod uvjetom:

— da je izvršen pregled svih svinja na gospodarstvu unutar 48 sati prije premještanja,

— da je unutar 48 sati prije premještanja izvršen klinički pregled svinja koje se premještaju, s negativnim rezultatima,

— da je unutar 14 dana prije premještanja obavljen serološki pregled statističkog uzorka svinja bez otkrivanja antitijela na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja. Međutim, kada se radi o svinjama za klanje, serološki pregled se može obaviti na temelju uzoraka krvi uzetih u klaonici koju je odredilo nadležno tijelo na svom državnom području. U slučaju pozitivnih rezultata koji potvrđuju postojanje vezikularne enterovirusne bolesti svinja, primjenjuju se mjere predviđene točkom 9. podtočkom 3.,

— da je svaka svinja obilježena individualnom ušnom markicom ili bilo kojom drugom odobrenom metodom identifikacije,

— kamioni i druga vozila i oprema za transport svinja moraju se očistiti i dezinficirati nakon svakog prijevoza;

(d) kamioni i druga vozila i oprema koji se koriste za prijevoz svinja ili drugih životinja ili materijala koji mogu biti kontaminirani, a koji se koriste unutar ugroženog područja, ne smiju napustiti to područje dok se ne očiste i dezinficiraju u skladu s postupcima koje određuje nadležno tijelo.

3. (a) Veličina ugroženog područja se može izmijeniti u skladu s odredbama iz članka 10. stavka 3.

(b) Mjere na ugroženom području moraju se primjenjivati barem:

i. dok se ne provedu sve mjere iz članka 16.;

ii. dok se ne provedu sve mjere koje su potrebne na ugroženom području.

▼B

9. **Opće zajedničke mjere**

U slučaju vezikularne enterovirusne bolesti svinja primjenjuju se dodatne mjere kako slijedi:

1. u slučajevima kada je pojava vezikularne enterovirusne bolesti svinja službeno potvrđena, države članice osiguravaju da se uz mjere utvrđene u članku 4. stavku 2. i članku 5. ove Direktive, uđe u trag mesu svinja zaklanih tijekom razdoblja između vjerojatnog unošenja bolesti na gospodarstvo i primjene službenih mjera te da se to meso pod službenim nadzorom uništi tako da se izbjegne rizik širenja virusa vezikularne enterovirusne bolesti svinja;

2. kada službeni veterinar ima razloga za sumnju da su svinje na bilo kojem gospodarstvu kontaminirane kao rezultat kretanja bilo koje osobe, životinje ili vozila, ili na bilo koji drugi način, za svinje na tom gospodarstvu ostaje na snazi ograničenje kretanja predviđeno člankom 9. ove Direktive, barem dok se na tom gospodarstvu ne provede:

   (a) klinički pregled svinja, s negativnim rezultatima;

   (b) serološki pregled statističkog uzorka svinja bez otkrivanja antitijela na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja, u skladu s člankom 7. stavkom 3. točkom (b) podtočkom ii.

   Pregledi iz točaka (a) i (b) ne obavljaju se dok ne protekne 28 dana od moguće kontaminacije prostorija kao rezultat kretanja osoba, životinja ili vozila, ili na bilo koji drugi način.

3. Ako se u klaonici dokaže postojanje vezikularne enterovirusne bolesti svinja, nadležno tijelo osigurava:

   (a) da se sve svinje u klaonici zakolju bez odgađanja;

   (b) da se trupovi i nusporizvodi klanja zaraženih i kontaminiranih svinja unište pod službenim nadzorom tako da se izbjegne rizik širenja virusa vezikularne enterovirusne bolesti svinja;

   (c) da se pod nadzorom službenog veterinara očiste i dezinficiraju zgrade i oprema, uključujući vozila, u skladu s uputama koje propisuje nadležno tijelo;

   (d) da se provede epidemiološko ispitivanje u skladu s člankom 8. ove Direktive;

   (e) da se na klanje ne dovede nijedna svinja dok ne protekne najmanje 24 sata od završenog čišćenja i dezinfekcije, koji se izvode u skladu s točkom (c).

10. **Čišćenje i dezinfekcija zaraženih gospodarstava**

Osim mjera utvrđenih u članku 16. ove Direktive, primjenjuju se također i sljedeće mjere:

1. *Postupak preliminarnog čišćenja i dezinfekcija*

   (a) Čim se odstrane trupovi svinja za uništavanje, oni dijelovi prostorija u kojima su te svinje bile smještene i bilo koji drugi dijelovi prostorija koji su tijekom klanja kontaminirani, moraju se poprskati dezinfekcijskim sredstvom koje je odobreno u skladu s člankom 16. te čija je koncentracija prikladna za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja. Upotrijebljeno dezinfekcijsko sredstvo mora ostati na površini najmanje 24 sata.

   (b) Svako tkivo ili krv koji su možda proliveni tijekom klanja, moraju se pažljivo sakupiti i uništiti zajedno s truplima (klanje se uvijek mora obavljati na nepropusnoj površini).

▼B

2. *Postupak daljnjeg čišćenja i dezinfekcije*

(a) Sav stajski gnoj, stelja, zaražena hrana itd., moraju se ukloniti iz zgrada, složiti na hrpu i poprskati odobrenim dezinfekcijskim sredstvom. Gnojnica se obrađuje metodom prikladnom za ubijanje virusa.

(b) Sva prenosiva oprema mora se iznijeti iz prostorija te posebno očistiti i dezinficirati.

(c) Masnoća i druga nečistoća moraju se ukloniti sa svih površina tako da se natope sredstvom za odmašćivanje i zatim isperu vodom pod pritiskom.

(d) Zatim se ponovno primjenjuje dezinfekcijsko sredstvo prskanjem svih površina.

(e) Prostorije koje se mogu zapečatiti treba raskužiti plinom.

(f) Nakon inspekcije koju obavlja službeni veterinar, treba se dogovoriti o popravcima oštećenih podova, zidova itd., i odmah ih izvesti.

(g) Učinjene popravke treba pregledati kako bi se osiguralo da su obavljeni zadovoljavajuće.

(h) Sve dijelove prostorija koji su u potpunosti bez zapaljivih materijala može se toplinski obraditi, upotrebom pištolja za brizganje plamena.

(i) Sve se površine moraju poprskati alkalnim dezinfekcijskim sredstvom čiji je pH veći od 12,5 ili bilo kojim drugim odobrenim dezinfekcijskim sredstvom. Dezinfekcijsko sredstvo treba isprati nakon 48 sati.

3. *Postupak konačnog čišćenja i dezinfekcije*

Nakon 14 dana treba ponoviti postupak pištoljem za brizganje plamena ili alkalnim dezinfekcijskim sredstvom (točka 2. podtočka (h) ili (i)).

11. **Obnavljanje populacije na zaraženim gospodarstvima**

Osim mjera utvrđenih člankom 5. stavkom 4. ove Direktive, primjenjuju se i sljedeće mjere:

1. Obnavljanje populacije ne smije započeti dok ne protekne četiri tjedna od završetka prve dezinfekcije prostorija, tj. koraka 3. postupaka čišćenja i dezinfekcije.

2. Kod ponovnog uvođenja svinja mora se uzeti u obzir vrsta poljoprivredne djelatnosti koja se odvija na gospodarstvu, i ono mora biti u skladu s jednim od sljedećih postupaka:

(a) ako se radi o gospodarstvima u kojima se svinje drže na otvorenom, ponovno dovođenje stoke započinje uvođenjem ograničenog broja sentinel odojaka koji su pregledani i za koje je utvrđeno da su negativni u odnosu na antitijela na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja. Sentinel odojci se moraju smjestiti, u skladu sa zahtjevima nadležnog tijela, po cijelom zaraženom gospodarstvu te moraju biti klinički pregledani 28 dana nakon dovođenja na gospodarstvo uz uzimanje uzoraka za serološko testiranje.

Ako se kod nijednog od ovih odojaka ne pokažu klinički dokazi vezikularne enterovirusne bolesti svinja niti se razviju antitijela na virus ove bolesti, može se pristupiti potpunom obnavljanju populacije;

▼B

(b) kod svih drugih oblika uzgoja, ponovno uvođenje svinja odvija se ili u skladu s mjerama iz stavka (a) ili se obavlja potpuno obnavljanje, uz uvjet:

— da se sve svinje uvedu u roku od osam dana i da dolaze iz gospodarstava smještenih izvan područja koja su pod ograničenjima radi vezikularne enterovirusne bolesti svinja te da su seronegativne,

— nijedna svinja ne smije napustiti gospodarstvo u razdoblju od 60 dana nakon dolaska posljednjih svinja,

— obnovljeno krdo podvrgava se kliničkom i serološkom pregledu u skladu sa zahtjevima nadležnog tijela. Ovaj se pregled obavlja najranije 28 dana nakon dolaska posljednjih svinja.

12. Komisija će najkasnije do 1. listopada 1997. dostaviti Vijeću izvješće izrađeno na temelju mišljenja Znanstvenog veterinarskog odbora o razvoju istraživačkih i dijagnostičkih postupaka te o tehničkim i znanstvenim dostignućima u odnosu na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja, zajedno sa svim odgovarajućim prijedlozima koji se temelje na nalazima izvješća. Komisija o ovim prijedlozima odlučuje kvalificiranom većinom najkasnije šest mjeseci od datuma kada su joj oni dostavljeni.

▼B

PRILOG III.

REFERENTNI LABORATORIJI ZAJEDNICE ZA PREDMETNE BOLESTI

Funkcije i dužnosti referentnih laboratorija Zajednice za predmetne bolesti su:

1. Koordiniranje metoda koje se koriste u državama članicama za dijagnosticiranje predmetnih bolesti, uz savjetovanje s Komisijom, posebno na sljedeće načine:

   (a) tipizacijom, pohranjivanjem i dobavljanjem sojeva virusa dotične bolesti za serološke testove i pripremu antiseruma;

   (b) snabdijevanjem nacionalnih referentnih laboratorija standardnim serumima i drugim reagensima kako bi se standardizirali testovi i reagensi koji se koriste u državama članicama;

   (c) razvijanjem i održavanjem zbirke sojeva i izolata virusa predmetne bolesti;

   (d) organiziranjem periodičnih usporednih testova dijagnostičkih postupaka na razini Zajednice;

   (e) prikupljanjem i sređivanjem podataka i informacija o metodama dijagnosticiranja koje se koriste te o rezultatima testova koji se izvode u Zajednici;

   (f) karakterizacijom izolata virusa predmetne bolesti najsuvremenijim metodama kako bi se omogućilo bolje razumijevanje epizootiologije bolesti;

   (g) praćenjem razvoja u području nadzora, epizootiologije i prevencije predmetne bolesti u cijelom svijetu;

   (h) održavanjem stručnog znanja o virusu predmetne bolesti i o drugim relevantnim virusima, kako bi se omogućila brza diferencijalna dijagnoza;

   (i) stjecanjem temeljitog znanja o pripremi i upotrebi proizvoda veterinarske imunologije koji se upotrebljavaju za iskorjenjivanje i kontrolu predmetne bolesti;

2. Aktivna pomoć pri dijagnosticiranju izbijanja dotične bolesti u državama članicama, primajući izolate virusa za potvrđivanje dijagnoze, karakterizaciju i epizootiološka istraživanja;

3. Omogućavanje osposobljavanja ili ponovnog osposobljavanja stručnjaka za laboratorijske dijagnoze radi usklađivanja dijagnostičkih tehnika u cijeloj Zajednici.

▼B

PRILOG IV.

MINIMALNI KRITERIJI ZA IZRADU PLANOVA PRIPRAVNOSTI

Planovi pripravnosti moraju zadovoljavati barem sljedeće kriterije:

1. uspostava kriznog stožera na nacionalnoj razini, koji koordinira sve mjere nadzora u toj državi članici;
2. izrada popisa lokalnih centara za nadzor bolesti s odgovarajućom opremom, kako bi se koordinirale mjere nadzora bolesti na lokalnoj razini;
3. pružanje detaljnih informacija o kadrovima koji izvode mjere nadzora, o njihovoj kvalifikaciji i njihovim odgovornostima;
4. svaki lokalni centar za nadzor bolesti mora moći brzo uspostaviti kontakt s osobama/organizacijama koji su izravno ili neizravno uključene u izbijanje bolesti;
5. na raspolaganju moraju biti oprema i materijali za ispravno provođenje mjera nadzora bolesti;
6. moraju se dati detaljne upute za postupke koji se poduzimaju kod sumnje na zarazu ili kod potvrde zaraze ili kontaminacije, uključujući i načine uništavanja trupova;
7. moraju se uspostaviti i održavati programi izobrazbe kako bi se održala i razvila znanja na području terenskih i administrativnih postupaka;
8. dijagnostički laboratoriji moraju imati opremu za *post mortem* pregled, potrebne mogućnosti za serologiju, histologiju itd. i moraju održavati stručno znanje potrebno za brzo postavljanje dijagnoze. Moraju se osigurati uvjeti za brzi prijevoz uzoraka;
9. moraju se osigurati detaljne informacije o količini cjepiva za dotičnu bolest koja će po procjeni biti potrebna u slučaju pristupanja hitnom cijepljenju;
10. mora se osigurati pravna podloga koja je potrebna za provedbu planova pripravnosti.